

Politika a společnost v Angole v 70. letech 20. stol.: MPLA v boji o konsolidaci moci je rigorózní a podrobnou prací o interní dynamice existující v hnutí a posléze politické straně MPLA – Lidové hnutí pro osvobození Angoly (Movimento Popular para a Libertação de Angola) prostřednictvím největších okamžiků, které se v jejím vývoji objevily. Sedmdesátá léta minulého století představují největší krizi, které se v historii nejsilnější politické strany Angoly objevila. Práce se snaží poukázat na důsledky politické ale i lidské důsledky, které tato krize s sebou přinesla.

Během 70. let 20. století došlo ke čtyřem velkým momentům, které postavily MPLA na pokraj osvobozenického dění. Na východní frontě se na začátku sedmdesátých let mezi vojáky MPLA zvedla vlna odporu proti centrálnímu vedení. Později se jejím hlavním představitelem se stal Daniel Chipenda, člen řídicího výboru MPLA a který si myšlenku vzpoury přisvojil. Z hlediska vedení MPLA, šlo o první velký kolaps mezi tehdy řídicím výborem a sociálními rurálními základnami MPLA.

Později se odehrála jiná revolta, která byla nazvána Aktivní revoltou a to v květnu roku 1974 v Brazzavillu, Konžská republika, kde mělo MPLA své sídlo. Jednalo se o převážně intelektuální disidenci, ale se strukturálními katastrofickými důsledky pro MPLA, to vše v době, kdy se 25. dubna 1974 v Portugalsku odehrál státní převrat a děly se velké dynamické události. Vedení MPLA však dokázalo vše přežít s politikou potlačení jakýchkoli vzpour a 11. listopadu 1975 vyhlásilo nezávislost pro Angolu.

V období po nezávislosti se odehrál třetí velký moment a to v roce 1977, kdy byl v chaosu luandských ulic krvavě potlačen pokus o státní převrat. Tato práce se tedy snaží tento pokus chápat jako krizi krizí uvnitř MPLA prostřednictvím nepublikovaných pramenů a jiných živých pramenů. Nakonec se nám objevil čtvrtý velký moment při formálním převzetí marxisticko-leninské ideologie.